

De zoute kanalen in het Rotterdamse havengebied zijn zeer geschikt voor de winterse wijtingvisserij.

Wijtingvissen is een typische wintervisserij. Vanaf het late najaar komt de wijting onder de kant en daarmee binnen het bereik van de kustvisser. Wedstrijdcrack Ricardo Kalle trekt er in deze periode graag op uit in het Rotterdamse havengebied. "Gewoon een leuke en simpele visserij met niet teveel tierelantijntjes."

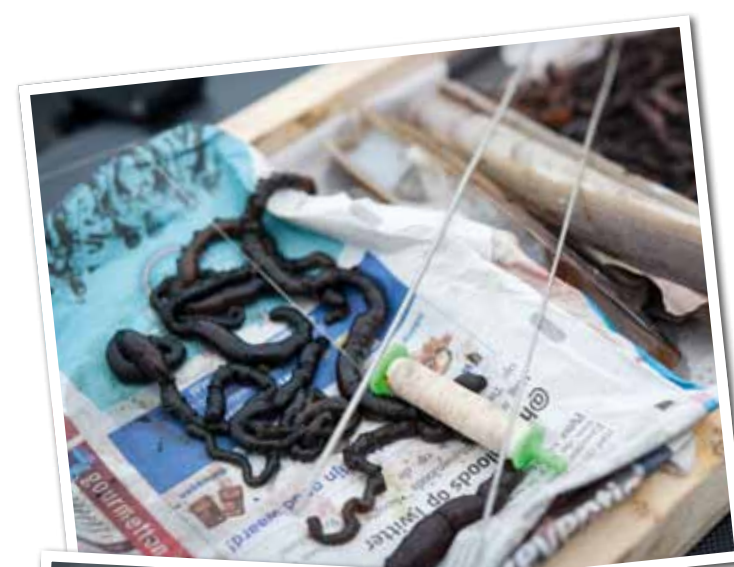
TEKST TIES ITTMANN FOTOGRAFIE NICK FRANKEN

Zodra de dagen korter worden en de watertemperatuur daalt, is Ricardo samen met ploeggenoten van het Nationaal Zeevisteam met enige regelmaat in de Europoort te vinden. Niet om te trainen, maar gewoon lekker recreatief vissen – met het drukke wedstrijdsschema schiet dat er nog weleens bij in. Want juist in deze periode zijn er uitstekende wijtingvangsten mogelijk in het koude kustwater. Als we eind november in alle vroegte aan het Beerkanaal arriveren, heeft vis- en teammaat Willem Kempen al een plekje voor ons vrijgehouden. De stekken op het 'zeehondeneiland' aan de overkant zijn allemaal bezet: door de mistflarden boven

het water tellen we zeventien robben die ons nieuwsgierig gadeslaan.

BEWUST KORT

Binnen een mum van tijd staat Ricardo's tripod met 5 meter lange strandstok opgesteld. Even de haaklijntjes beazen, een flinke worp richting de vaargeul en vissen maar. Opvallend is dat de onderlijnen wat korter zijn dan gebruikelijk. "Dat doe ik bewust aangezien de tripod op een schuin stenen vlak bovenaan de dijk staat. Anders heb je kans dat je haaklijn bij het inwerpen tussen de stenen blijft hangen", verklaart Kalle. De hoge positionering van de hengelsteun heeft nog een voordeel. "Er ligt minder lijn

Het aas wordt met behulp van een aasnaald op de haaklijn geregen en omwikkeld met elastiek.

Zeebaars is een graag geziene bijvangst.

in het water, dus de stroming heeft er zo minder vat op. En die zit er met het afgaan tijd al goed in."

VOORBEREIDEN

De vis is ook al actief, gelet op een serie felle, korte tikken op de hengeltop. Geen wijting, maar een zeebaarsje blijkt de dader. "Dat is een mooie bijvangst. Altijd goed om nieuwe aanwas van een schitterende sportvis te zien", zegt Kalle die ook graag op zeebaars vist. Snel zet hij het baarsje terug om vervolgens geroutineerd de volgende beaasde onderlijn een enkeltje Beerkanaal te geven. "Door de volgende wapperlijn al te voorzien van aas, kan ik snel van onderlijn wisselen. Dat is bij wedstrijden essentieel om geen kostbare tijd te verliezen. In een sterk deelnemersveld draait het vaak om slechts enkele centimeters verschil."

IN DE KOELING

De basic wapperlijntjes – met daaraan twee of drie haken – voorziet Kalle van zeeperen,

WINTERWIJTING

slikzagers of mesheften die met behulp van een aasnaald op de haak worden geregen. Of beter gezegd op de haaklijn: "Zo blijft de haak mooi

vrij en krijg je een betere inhaking." De zwarte, donkere pieren die hij gebruikt, worden speciaal voor het wedstrijdteam uitgezocht. "Ze zijn

wat taaier en blijven daardoor beter zitten. Drie dagen voor de wedstrijd leg ik ze tussen keukenrol en krantenpapier in de koeling te drogen. Door-

dat al het vocht er zo uitgaat, worden de pieren steviger en minder snel krabbenvoer."

BINDELASTIEK

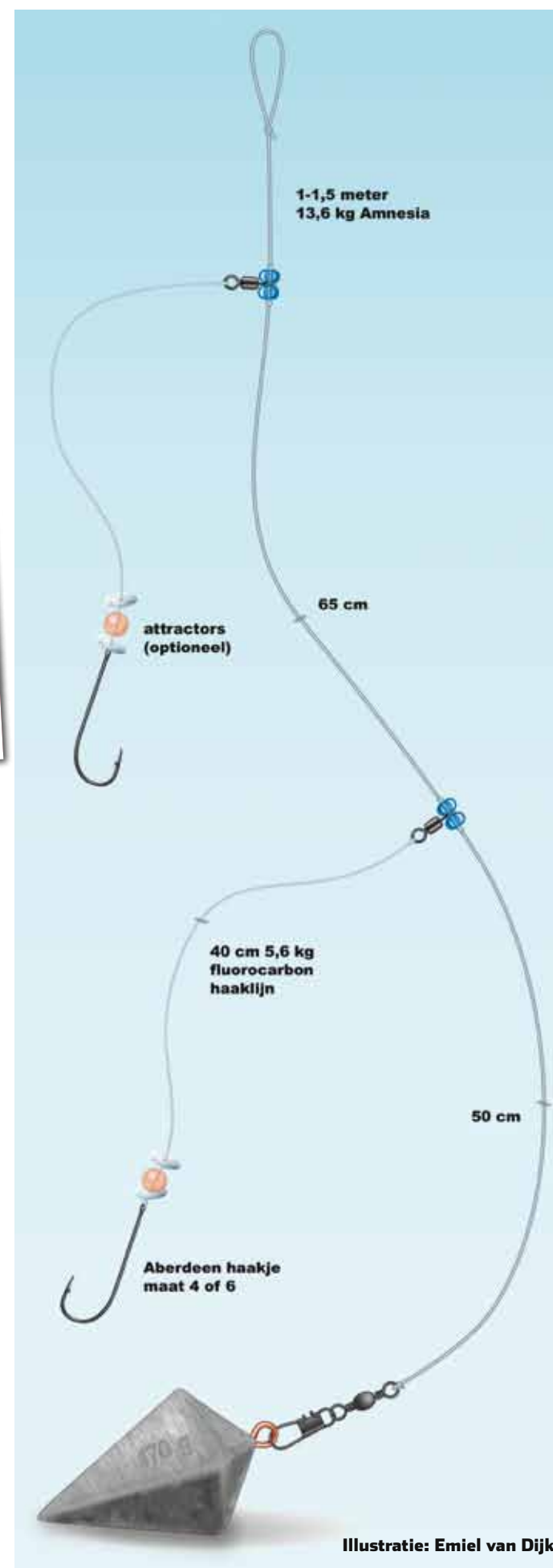
Kalle maakt ook gebruik van bindelastiek om het aas goed op de haaklijn (net boven de haak) te verankeren. "Door dit om de pieren en/of mesheften te wikkelen krijg je een compact aaspakketje, waarmee je grotere afstanden kunt halen. Het is soms namelijk een beetje zoeken op welke afstand de wijting ligt. Af en toe liggen ze net wat verder en maken verre worpen het verschil. Met bindelastiek ligt je aas bovendien mooi gestrekt in het water in plaats van in een op elkaar gefrommeld hoopje. Zo presenteert je het veel aantrekkelijker voor de aanwezige vis." Vist hij met slikzagers, dan maakt Kalle die graag een kopje kleiner. "Dan lopen ze leeg en laten ze een geurspoor achter in het water."

EVEN GEDULD

De top staat alweer een tijdje te rammelen als Kalle be-

MONTAGE

"Het laatste eind van de montage houd ik vaak simpel. Gewoon een basic wapperlijntje zonder al teveel tierelantijntjes." De onderlijn bestaat uit 1,5 meter amnesia (50/00) en haaklijntjes van fluorocarbon met een trekkracht van ongeveer 5,6 kg. Aan het eind van de haaklijn komt een haakje 4 of 6. "Wijting is een vrij gulzige vis, dus dat kan makkelijk. Soms schuif ik wat kleine kraaltjes op de haaklijn, maar een blanco onderlijn werkt vaak ook prima." Aan het einde van de onderlijn komt een wartellood van 170 gram. "Bij een harde stroming zet ik vaak piramidellood in. Dit blijft beter liggen, maar komt minder snel vast te zitten dan bijvoorbeeld ankerlood."

Illustratie: Emiel van Dijk

Met verschillende mooie, maatse wijtingen is het een geslaagde sessie.

sluit de hengel op te halen. “Tijdens wedstrijden ben ik vooral druk met onderlijnen beazen en zie ik mijn beten amper. Dan vis ik eigenlijk puur op tijd. Daar gebruik ik een eierwekker voor. Naarmate de wedstrijd vordert haal ik steeds wat eerder binnen.” Bij de wijtingvisserij laat hij de hengel bewust even staan. “Wijting is een gulzige vis en er zitten meerdere haken aan de onderlijn. Als er één hangt, dan volgen er vaak snel meer. Daarom zet ik de haaklijntjes ook wat dicht op elkaar. Zo heeft de wijting in de achtervolging op een soortgenoot snel het volgende aasje te pakken.”

STEENBOLK

Bij de volgende serie felle tikjes op de hengeltop besluit Ricardo het er toch op te wagen. De forse zeemolen wordt aan het werk gezet en de eerste wijting van de reportage is al snel binnen. De onderste haaklijn van de montage is echter flink in de soep gedraaid. “Dat is vrijwel zeker een steenbolk geweest”, lacht Kalle. “Die draai je vaak van de haak af als je met snelheid vanaf zo’n afstand binnenhaalt. Twee weken geleden bulkte het hier nog van de bolken, maar ik hoop dat het bolkenbal vandaag uitblijft. Maar we merken het snel genoeg als ze er dik liggen.

De steenbolk staat bekend om zijn gulzigheid en snaait het aas zelfs voor een grove wijting weg.”

DOUBLET EN TRIO

Op een enkele bolk na is het echter volop wijting wat de klok slaat. In trekken van twee en drie stuks – afhankelijk van het aantal haken aan de onderlijn – komen de vissen binnen. “Ze liggen er dik vandaag. Nog wel best wat klein spul, later in het seizoen wordt vaak de grotere en dikkere wijting gevangen, maar met deze aantallen mogen we zeker niet klagen. Iedere trek hebben we wel een maatse vis (vanaf 27 cm), dus we zijn erg tevreden.” Zijn drie dochters ook. “Die smullen ervan, dus voor de meiden neem ik vaak een visje mee.” Vooralsnog heeft Kalle zijn dochters nog niet

zelf aan het vissen gekregen. “Al heb ik mijn oudste laatst wel meegenomen als controleur bij het NK Zeevissen.”

RECYCLING

Als de stroming er na een paar uur uitgaat, worden ook de beten minder talrijk. De trio’s worden doubletten en de doubletjes worden enkele vissen. Kalle besluit dat het mooi is geweest: de buit is binnen. Dit keer gooit hij zijn gebruikte onderlijnen echter niet weg in de prullenbak. “Dat doe ik standaard na iedere wedstrijd. Voor de volgende sessie knoop ik dan weer nieuwe onderlijnen. Dan weet ik precies waar ik mee vis en dat het deugdelijk materiaal is. Het draait tijdens wedstrijden vaak om centimeters en je wilt dus voorkomen dat je vis verspeelt door falen van materiaal.”

MATERIAAL

Het materiaal dat Ricardo Kalle gebruikt voor het wijtingvissen is erg simpel. Een 5 meter lange strandhengel met een forse big pit molen met een hoge inhaalsnelheid, zodat een gehaakte vis of de montage niet snel vast komt te zitten in de steenstort. Op deze molen gaat 22/00 tot 25/00 nylon. “Vaak vis ik met een dunne nylon hoofdlijn om verre worpen mogelijk te maken. Vervolgens monteer ik een voorslag van 50/00 nylon die dient als buffer bij het inwerpen. Anders zou de dunne hoofdlijn breken tijdens de worp.”